

Vraag 1 van 2

Bij de totstandbrenging van dit conceptwetsvoorstel is gezocht naar een balans tussen enerzijds de voorgestelde gemeentelijke taken en daarvoor noodzakelijke gegevensverwerking bij meervoudige en ernstige problematiek en voor de meldpunten niet acute zorg en anderzijds de waarborgen voor de burger ter bescherming van zijn privacy. Wij zijn in het bijzonder benieuwd naar uw opvatting over de verwachte effecten van de nu voorgestelde regeling.

Het gaat over de afweging tussen het recht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het recht op zorg, werk en onderwijs. Sinds de AVG zie ik in dit kader enerzijds bewustwording en ruimte en anderzijds een soms een kampachtige houding. Het is fijn dat e.e.a. voor de uitvoering in het sociaal domein nu ruimer is uitgewerkt en dat hierbij o.a. ook de eerste lijn zorg is meegenomen.

Vraag 2 van 2

Wat vindt u van het voorstel en de toelichting daarop?

Ik wil aandacht vragen voor het belang van de 'gecoördineerde aanpak'. Het is inderdaad zo dat een degelijke analyse van 'de dienstverlening die reeds vanuit het sociaal domein of aanpalende domeinen wordt (of werd!) ontvangen en of, en zo ja, welke interventies uit deze domeinen ten aanzien van de cliënt of zijn gezinsleden worden ingezet' ten grondslag moet liggen aan het werkplan. Dat er met een helicopterview wordt gekeken naar de effectiviteit van en samenhang tussen de verschillende diensten/partijen. Verder zegt u dat in het werkplan 'de gemaakte afspraken over de coördinatie en het periodiek informeren van het college, eventuele afspraken over cliëntondersteuning of eventuele andere afspraken over afstemming met relevante partijen' moeten worden opgenomen. Dit is logisch, maar roept ook vragen op.

Uit uw tekst begrijp ik dat de Coördinatie van de uitvoering van het werkplan bij de gemeente ligt en het volgende inhoudt:

- a. het volgen van de voortgang van de uitvoering van het werkplan;
- b. het zo nodig zorgen voor afstemming tussen de betrokken partijen;
- c. het zo nodig bijeenroepen van de betrokken partijen voor een casusoverleg als bedoeld in artikel 5.4.2;
- d. het college periodiek informeren over de voortgang van de uitvoering van het werkplan en van belemmeringen daarin.

Volgens mij ontbreekt het volgende;

- e. het inspelen op wijzigingen en het bijstellen en actueel houden van het werkplan;
- f. het periodiek betrekken van de cliënt en zijn gezinsleden bij de voortgang;
- g. het bewaken van het streven naar continuïteit in de te behalen lange termijn doelstellingen.

Wat ik in de praktijk zie, is dat een integrale en gecoördineerde aanpak bij meervoudige problematiek heel ingewikkeld is, om de volgende redenen;

1. binnen de gemeentelijke organisatie is integrale samenwerking nog steeds niet vanzelfsprekend. Het lukt soms niet eens om alle agenda's op elkaar te krijgen om casusoverleg te hebben, laat staan dat we het er inhoudelijk over eens zijn wat er moet gebeuren en wie waarvoor verantwoordelijk is (bijvoorbeeld wijkcoach vs werkcoach);

2. de samenwerking met externe partijen hangt veelal af van de mate van intrinsieke betrokkenheid en of een partij direct belang heeft bij samenwerking met de gemeente;
3. de slagingskans van het werkplan en de uitvoering hiervan hangt in grote mate af van de kwaliteit, kennis en kunde van de medewerker die het opstelt en coördineert. Mijns inziens is het kwaliteitsniveau van gemeente ambtenaren onvoldoende meegegroeid met de omvang en inhoudelijke zwaarte van de opdracht die sinds 2015 op haar bord ligt;
4. het ontbreekt in alle opzichten aan consistente opvolging van de gemaakte afspraken, vooral vanwege het gebrek aan continuïteit in personele bezetting, zowel binnen de gemeente als bij externe partners, zoals zorgverleners.

In de gemeentelijke context zie ik dat onduidelijkheid over en de afname van de beschikbare middelen voor het sociaal domein, onwenselijke personele gevolgen heeft. Het leidt o.a. tot chronisch gebrek aan capaciteit en de inhuur van tijdelijke, overwegend onervaren mensen als doekje voor het bloeden. Een deel van de problemen zie ik ontstaan bij doelgroep kwetsbare jongeren die voorheen in de Wajong terecht kwam. Voor deze groep is een lange termijn visie (>5 jaar) en toekomstperspectief van groot belang voor de keuzes die we vandaag maken. Als ik zie hoe vaak 'caseloads' overgedragen worden naar een nieuwe medewerker en hoe lang het duurt voordat die zijn/haar zaken weer op een rij heeft, dan kan het niet anders dan dat er cruciale informatie gemist wordt en dat er kostbare tijd verloren gaat. Voor een werkcoach kan het gaan om een caseload van 150 kwetsbare jongeren; kwalitatief inhoudelijk goede dienstverlening is niet mogelijk. Hetzelfde geldt voor zorginstellingen; het verloop binnen de ambulante begeleiding en woon begeleiding is enorm. Voor de doelgroep kwetsbare jongeren, veelal met multi-problematiek, is continuïteit een basisbehoefte. Is die er niet, dan zie je dat de gemaakte afspraken niet worden nagekomen, het draagvlak bij de cliënt verloren gaat en de gestelde doelen niet worden bereikt. Einde werkplan. Met andere woorden: Samenhangende dienstverlening en een gecoördineerde aanpak is één, een consistente opvolging van de lange termijn doelstellingen en continuïteit in het proces dat moet leiden tot resultaat, is twee. Dat laatste ontbreekt in uw voorstel.